

10 gr.

ABC

10 gr.

NOWINY CODZIENNE

„ABY NADAĆ PAŃSTWU POLSKIEMU CHARAKTER
PAŃSTWA NARODOWEGO TRZEBA RÓWNIEŻ ZNISZ-
CZYĆ WPŁYW OBCYCH KAPITAŁÓW NA ŻYCIE POLI-
TYCZNE”.

Jan Korolec: „U strój polityczny Narodu”

Nr. 102 A

Warszawa, sobota 2 kwietnia 1938 r.

Rok XIII

Co przyniósł w tym roku Polityczny prima-aprilis

Budżet, sesja nadzwyczajna, rząd pozostaje

Pierwszy kwietnia jest w Pol-
sce ważną datą o znaczeniu po-
litycznym przede wszystkim. ja-
ko rozpoczęcie nowego roku
budżetowego.

BUDŻET

Budżet, który rząd rozpoczął
wczoraj wykonywać, zamyka się
po obu stronach sumą 2575 milio-
nów zł. Trzeba oczywiście do te-
go dodać jeszcze 800 milionów
zł. z planu inwestycyjnego, któ-
re do budżetu nie wchodzi, trze-
ba nasz preliminarz budżetowy
uzupełnić jeszcze pozycjami
przedsięwzięcia monopolu i fun-
duszy, które dotyczą figurują-
co jedynie w postaci sum netto, ja-
kie wpłacają do skarbu państwa,
a otrzymamy pełny obraz rozpo-
czynającego się roku gospodar-
czego państwa, w którym wydat-
ki sięgną sumy łącznej około
5,5 miliardów zł.

PODATEK SPECJALNY

W tym roku dzień 1 kwietnia
oznacza również obniżenie staw-
ek podatku specjalnego i praw-
dopodobnie ostatni rok jego ist-
nienia w ogóle, gdyż art. 12-ty
Ustawy Skarbowej przewiduje
przedłużenie jego tylko na rok
budżetowy 1938/39. Również od
dnia 1 kwietnia obniżone zostają
w porównaniu ze styczniem, lu-
tym i marcem składki ubezpiecze-
niowe.

SESJA NADZWYCAJNA

Polityczny prima - aprilis
zbiegł się w tym roku z zamknię-
ciem zwyczajnej sesji ciała usta-
wodawczego. Na innym miejscu
zamieszczamy wiadomość o obra-
dach Koła rolników i Klubu OZN
a tutaj jedynie chcemy zanoto-
wać, że rozpoczęte przez parla-
ment ferie potrwają prawdopo-
dobnie jedynie około dwóch mie-
sięcy, gdyż z końcem maja lub z
początkiem czerwca przewidziane
jest zwołanie sesji nadzwyczaj-
nej.

ZMIANA WARTY

Według tradycji wielu lat,
okres, który rozpoczęliśmy wczoraj,
był również okresem waż-
nych zmian personalnych. W mi-
kwietniu dokonano w ubiegłych
latach wielu zmian rządów, a i

obecnie pogłoski, które notowali-
śmy przed dwoma dniami, zbli-
żyły się również z datą 1-go
kwietnia.

Autentyczności lub wiarygod-
ności krążących pogłosek nie spo-
sob oczywiście sprawdzić. Jak

się zdaje jednak, wiele z nich
przeznaczonych jest prosto na
oswojenie społeczeństwa z pew-
nymi nazwiskami i z pewnymi
kombinacjami politycznymi. Nie
wiele dziwnego, że spotykają się
z dużą rezerwą.

Obrady w Sejmie

Klub O. Z. N. i Koło Rolników

Po zamknięciu sesji parlamentar-
nej odbyły się w Sejmie narady
poszczególnych grup.

Koło Rolników wysłuchało refe-
ratu wiceministra rolnictwa p.
Wierusz - Kowalskiego o progra-
mie prac w dziedzinie aprowizacji,
następnie zaś zastanawiano się
nad sprawą kształtowania się cen
zboż i stwierdzono poważne niebez-
pieczeństwa, jakie grożą rolnikom
z powodu niższych cen w okresie wio-
sennym, gdy powinny one zwyżko-
wać. Poleceno zarządowi pilne za-
jęcie się tą sprawą.

W piątek rano zebrał się plenar-
ny klub Ozone. Na posiedzenie

przybył gen. Skwarczyński oraz
płk. Wenda. Na wstępie dokonano
wyborów sekcji, jak je nazwano w
komunikacie „zagadnieniowych”, a
więc oświatowej, wiejskiej, samo-
rządowej itd. Referat organizacyj-
ny wygłosił płk. Wenda, po czym
odbyła się obszerna dyskusja, w
toku której przemawiał gen.
Skwarczyński. Na zakończenie u-
chwalono rezolucję, w której O-
zon przyjmuje z największą rado-
ścią fakt zjednoczenia się Pola-
ków za Olzą, z głęboką troską się-
dzi akcję rodaków i zapewnienia ich
o czynnej gotowości udzielenia im
swojego poparcia i pomocy dla ich wy-
silków.

Upadek rządu Bluma

spodziewany w najbliższych dniach

PARYŻ, 1. 4. Decyzja w spra-
wie odroczenia posiedzenia rady
ministrów do poniedziałku nie za-
skoczyła kół politycznych, które
liczą się z upadkiem gabinetu
Bluma w ciągu dni najbliższych
jeszcze przed przedłożeniem pro-
jektów finansowych w izbie.

Rozdźwięki w łonie rządu
trwają nadal. Według wiadomo-
ści z kół poinformowanych, mini-
strowie radykalni ustosunkowują
się negatywnie wobec żądań Blu-
ma. W tych warunkach los obec-
nego rządu wydaje się przesadzo-
ny.

Czytelnicy ABC 150 zł. nagrody
mogą zdobyć
Szczegóły w numerze jutrzejszym ABC

Tajemniczy okręt wojenny

w pobliżu wysp japońskich

TOKIO, 1. 4. Domei donosi, że 27
bm, w pobliżu wysp Trak (południo-
wy Pacyfik), będących pod mandatem
Japonii pojawił się nieznanym okręt
wojenny, który oświetlał wyspy ref-
lektorami.

Prasa japońska wyraża przypu-
szenie, że był to amerykański okręt
wojenny, należący do eskadry edy-
wającej manewry na Pacyfiku. Dzien-
niki twierdzą, iż obecne manewry flo-

ty amerykańskiej odbywają się w ska-
li bardzo wielkiej. Biorze w niej u-
dział dziesięć okrętów liniowych,
pięćdziesiąt lotniskowców, krążowni-
ki i kontrtorpedowców. 20 okrętów
pomocniczych i pięćset samolotów.
Cała ta potężna flota, jak pisze
„Kokumin Szimbun” odbywa mane-
wry w tajemnicy w pobliżu wysp na
południowym Pacyfiku, będących pod
mandatem japońskim.

Żydzi zawijają śledzie

w historyczne dokumenty

Skandaliczna afra we Lwowie

Lwów, 31 marca 1938

Z miarodajnego źródła dowia-
dujemy się o wykryciu niepraw-
dopodobnej wprost afery, w ma-
gistracie lwowskim. W piwnicach
magistratu złożono księgi z bieżą-
cymi dokumentami registratury

kasowej z lat 1932/3 a nawet z r.
1934, zawierające zapiski, doty-
czące płatników, do dzisiaj jesz-
cze aktualne.

Ponadto w piwnicach tych zło-
żono cały szereg dokumentów o
bezcennej wartości historycznej

n. p. dokumenty z początku XIX
w. z podpisami ks. Józefa Ponia-
towskiego — dalej dokumenty,
dotyczące dziejów hotelu Angiel-
skiego we Lwowie, który stał w
miejscu dzisiejszej Gal. Kasy
Oszczędności, cały szereg daw-
nych map i planów miasta Lwo-
wa. Niektóre z nich oprawione
były w grube płóciennę, o skó-
rzanych grzbietach okładek.

O tajemniczym zniknięciu tych
dokumentów, posiadających ol-
brzymią wartość historyczną, ni-
gdy nie dowiedzieliśmy się, gdy-
by nie prosty przypadek.

Przed kilku dniami do jednego
z urzędników zgłosił się jakiś ży-
dek, który zaofertował mu warto-
ściowy historyczny dokument za
10 zł. Po targu sprzedał dokument
za 5 zł. Następnego dnia ten
sam żydek przyniósł owemu
urzędnikowi drugi dokument, a
raczej księgę, znacznie cenniej-
szą i zażądał 150 zł. Ostatecznie
zgodził się sprzedać ją za 25 zł.

Kiedy cała ta historia z cennym
dokumentem wydała się owemu
urzędnikowi wysoce podejrzana,
— wówczas zawiadomił on o tym
swoje władze przełożone, te zaś
połteży. Wszczęte przez władze
śledztwo, dało wprost rewelacyj-
(Dokończenie na str. 3-iej)

Przysposobienie rolnicze

Ostatnio P. A. T. przyniosła
sprawozdanie z konferencji w
sprawie aprowizacji kraju.
Niestety, jako jedyny wynik
konferencji w tak ogromnie
ważnej sprawie, pozostał szereg
papierowych frazesów, na-
tomiaś brak zupełny jakiegos
wyjaśnienia programu Min.
Rolnictwa, co do organizacji
aprowizacji, co do dzisiejszych
możliwości aprowizacyjnych
polskiego rolnictwa.

A przecież jest to napraw-
dę zagadnienie pierwszorzęd-
nej wagi, od którego w dużej
mierze zależy nasza niezale-
żność gospodarcza, a w razie
starcia militarnego, zaopatrze-
nie armii i ludności cywilnej,
może decydować o wyniku woj-
ny. W dzisiejszej sytuacji, kie-
dy położenie międzynarodowe
zmienia się nieraz w ciągu pa-
ru godzin, gotowość gospodar-
cza kraju jest palącą koniecz-
nością.

Nie możemy dyskutować z
programem Min. Rolnictwa w
tej sprawie, bo prosto nie
można mówić o pustce, ale
dziś, gdy ciągle mówi się o
konieczności wciągnięcia całego
społeczeństwa do pracy gospo-
darczej, należy podkreślić mo-
żliwości olbrzymiej pracy, le-

żącej dziś odłogiem, a możli-
wej do wykonania tylko wy-
silkami całego społeczeństwa
polskiego.

Wiele jest powodów złego
stanu gospodarczego wsi pol-
skiej. Z reguły dadzą się one
usunąć tylko przez przebud-
wę obecnej struktury wsi. Jed-
nak na to aby tej przebudowy
dokonać, konieczne jest pew-
na podbudowa, przygotowują-
ca wieś do nowych zadań go-
spodarczych. Przede wszyst-
kim takim przygotowaniem
musi być podniesienie stanu
kultury rolniczej.

Jedną z klęsk wsi polskiej
jest przerost instytucji oficjal-
nej zarówno w dziedzinie
pracy oświatowo - wychowaw-
czej, jak i oświatowo - zawo-
dowej, uniemożliwiający inicja-
tywę prywatną, ograniczający
pracę ludzi, nie będących człon-
kami oficjalnej instytucji, do
płacenia składek. Jest to t. zw.
„instytucjonalizacja” (wyraz
godny treści), oparta na założ-
eniu, że wszelką pracę oświa-
tową wykonywać mogą tylko
organizacje oficjalnie przeznac-
zone do danego rodzaju tej
pracy, organizacje przeważnie
subsydiowane, a wobec tego
uzależnione od „czynników

wyższych”; wyparła ona wszel-
kie formy organizacyjne inic-
jatywy prywatnej. Pozostały
tylko organizacje, będące eks-
pozyturami różnych ugrupo-
wań politycznych. Wiesz, nie
znosząca form sztucznych, od-
nosi się z wielką nieufnością do
oficjalnych instytucji, to też
wyniki ich pracy są naogół bar-
dzo mierne.

A tymczasem konieczność
zbiorowej pracy nad podniesie-
niem poziomu produkcji wsi
nagli. Dziś, przy niezbyt jesz-
cze gwałtownym tempie parce-
lacji, obserwujemy spadek pro-
dukcji przy przejściu z fol-
warcznego warsztatu na drob-
ny. Jest to spowodowane brakiem
narzędzi rolniczych i eksten-
sywnością gospodarki
drobnego rolnika. Na ten spa-
dek produkcji nas nie stać.
Nie jedynym, ale bardzo istot-
nym lekarstwem, jest właśnie
praca nad podniesieniem kul-
tury rolniczej, którą musi speł-
nić powszechne przysposobie-
nie rolnicze.

Nie można tylko tego przy-
sposobienia zacieśniać do ram
pracy instruktorskiej. Najwię-
cej zdziała na wsi niewątpliwie
przykład i dostrzegalny wynik
tych poczynań. Nikt nie prze-

czy potrzebie skoordynowania
czynników, pracujących nad
podniesieniem kultury wsi,
ale nie chodzi tu o skoordyno-
wanie przez zmechanizowaną
centralizację, lecz przez opar-
owanie szerokiego programu
powszechnego przysposobie-
nia rolniczego, gdzieby każda
służna inicjatywa prywatna
mogła odegrać swoją rolę. „In-
stytucjonalizacja” doprowadza
do tak potwornych absurdów,
jak żądanie Z. N. P., żeby
znieść Polską Macierz Szkol-
ną — jako konkurencję ofi-
cjalnej instytucji.

Powszechne przysposobienie
musiałoby uzgadniać zakres
działania organizacji, nie zaś
uwzględniać czyjaś hegemo-
nie. Naturalnie, to przysposo-
bienie musiałoby wziąć pod u-
wagę zagadnienie znaczenia
rolnictwa dla obronności kra-
ju. W Niemczech przewiduje
się np. używanie traktorów, ja-
ko siły pociągowej do ciężkich
dział.

W ten sposób zrozumiane
przysposobienie rolnicze wy-
skazywałoby skarby pracy społecz-
nej, dziś zlekceważonej i poz-
woliłoby wsi odegrać większą
rolę w życiu państwa polskie-
go.
J. W.

Dziś znowu wiatr

Gwałtowne wiatry, trwające od
czwartku w zachodniej połowie kraju,
zaczęły w piątek rankiem wzma-
gać się silnie, dochodząc chwilami do
25 msek, t. j. około 90 km.godz.. Si-
ła wiatru w ciągu dnia wrosła znac-
nie. Na obszarze objętym wichurą by-
ło pochmurno i padały deszcze przy
temperaturze od 5 st. na wybrzeżu do
11 st. w Wielkopolsce.

W dalszym ciągu pogoda o zachmu-
rzeniu zmieniam z przełotnymi o-
śnami, głównie na południu kraju.
Chłodniej. Na Wilenszczyźnie, Pole-
sju i Podlasiu nocą przymrozki. Stab-
ne wiatry północno - zachodnie, ja-
dnalże chwilami jeszcze dość silne i
porywiste. Widzialność dobra, podsta-
wa chmur niskich od 200 m.

Legion austriacki w Wiedniu

WIEDŃ, 1. 4. Dziś przybyła
do Wiednia brygada legionu au-
striackiego, w skład której wcho-
dzą uchodźcy polityczni z Au-
strian z okresu ostatnich kilku lat.
Ludność zgłowała brygadzie en-
tuzjastyczne przyjęcie.

Ogłoszenie ustawy

o utracie obywatelstwa

W dniu dzisiejszym została og-
łoszona w Dzienniku Ustaw R.
P. ustawa z dn. 31. 3. 1938 r. o
pozbawieniu obywatelstwa pol-
skiego. Ustawa ta wchodzi w ży-
cie z dniem 1. 4. 1938

Olbrzymia powódź w Czechosłowacji

PRAGA, 1. 4. Południowa część
Słowacji nawiedzona została przez
powódź. Przeszło 2 tysiące akrów
urodzajnych obszarów stoi pod
wodą. Wyrządzone dotychczas szko-
dy oceniane są na przeszło 30 mi-
lionów koron.

Odezwa „Frente Popular”

w Katalonii

BARCELONA, 1. 4. Kataloński front ludowy ogłosił odezwę, wzywającą katalończyków do obrony kraju. Odezwa stwierdza, iż jest kwestią palącą oddanie do dyspozycji rządu 100 tys. ochotników i że poza tym 50 tys. ochotników musi utworzyć brygady fortifikacyjne. Odezwa podpisana jest przez wszystkie organizacje zawodowe i polityczne, wchodzące w skład katalońskiego frontu ludowego.

Bar „pod Żubrem” daje piękny przykład

Znany szerokim kołom bywalców Bar „pod Żubrem” — N. Świat 36, zapatrjuje się we wszelkie artykuły aprowizacyjne prawie wyłącznie u dostawców Polaków. Sądymy, że to godne uznania postępowanie dyrektora Baru zapewni temu sympatycznemu lokalowi zasłużoną irekwencję.

Tajemnicza rozgłośnia francuska Zwalcza rząd Bluma i atakuje Sowiety

PARYŻ, 1. 4. Prasa paryska zajmując się w ostatnich czasach żywo tajemniczą sprawą nieznanego rozgłośnia, która od pewnego czasu prowadzi silną kampanię przeciw polityce frontu ludowego, zwalczając również premiera Bluma. Audycje tej rozgłośni, która tytułuje siebie „narodową”, odbywają się regularnie o godz. 3 min. 15 na krótkich falach.

Prócz wewnętrznych spraw francuskich, audycje zawierają ataki na Związek Sowiecki. Prasa podaje, że dotychczas nie udało się odnaleźć tajemniczej rozgłośni, pomimo, że policja francuska prowadzi w tej sprawie energiczne śledztwo.

Dzienniki przypuszczają jednoznacznie, że rozgłośnia została stworzona przez jedno z ugrupowań prawicowych.

Historia powojennej Austrii oraz tak łatwej kapitulacji jej przed niemiecką zaborczością, może być wymownym ostrzeżeniem i to tak w polityce zewnętrznej, jak i wewnętrznej. Schuschniggowska Austria była mianowicie przykładem „silnych rządów”, rządzących jedynie formalnie bez oparcia się o społeczeństwo i nie posiadających na skutek tego żadnej rzeczywistej siły w groźnej dla siebie i decydującej godzinie zewnętrznego najazdu.

DOLLFUSS — SCHUSCHNIGG

O ile jeszcze Dollfuss posiadał duży autorytet i oparcie w masach, a rządy jego — silne i bez-

POZORY SIŁY

A równocześnie rozwiązano wszelkie ugrupowania polityczne, zastosowano wobec przeciwników najbardziej ostre represje i terror. Obozy koncentracyjne, aresztowania i wysokie kary sądowe za „antypaństwową”, skierowaną przeciwko Schuschniggowi, działalność polityczną, szkany i prześladowania, donosicielstwo i uzależnianie posad o należytego „zabarwienia” politycznego, — oto cały system Schuschniggowskiej polityki wewnętrznej.

Powołano za to do życia „oficjalną” organizację polityczną, subsydiowaną i protegowaną wyraźnie przez rząd wiedeński. Był to pięknie nazywany się „front ojczyźniany” osiągający nawet i pokaźne sukcesy ilościowe. Na zebraniach jego gromadziło się bowiem wielu członków i „sympatyków”, jednakowoż byli to nie mały wyjątek ludzie zależni lub przestraszeni panującym terrorem, związani z organizacją jedynie urzędniczą lojalnością oraz względami materialnymi. I dlatego nawet i licznych członków posiadających „front ojczyźniany” nie posiadał siły wewnętrznej, nie mógł przeciwdziałać coraz silniejszemu rozrostowi nastrojów opozycyjnych, przede wszystkim prohitlerowskich.

HITLEROWCY POD ZIEMIĄ

„Rozwiązane” bowiem inne ugrupowania polityczne nie zaprzestały bynajmniej swej działalności. Najwyższą działalność rozwijała nielegalna partia narodowa — socjalistyczna, rozporządzająca nie tylko moralnym i materialnym poparciem Niemiec, ale i zdyskontowaną całkowicie na jej użytek ideą „wszechnie-

mięcką”, wyrażoną w postulatach przyłączenia się do Rzeszy Niemieckiej. A postulat ten wśród mieszkańców Austrii, będących mimo wszystkie różnice polityczne, religijne i mimo innych tradycji — czystej krwi Niemcami, znajdował silny, nie raz entuzjastyczny oddźwięk. Dotyczyło to przede wszystkim młodych pokoleń.

LEGITYMIŚCI I SOCJALIŚCI

Wśród starszych dużo, bowiem starsze było monarchistów oraz „austriackich patriotów”, uważających Austrię za coś odrębnego od Niemiec. Te jednak ich poglądy nie były zbyt silne, opierały się raczej na przyzwyczajeniu i formalnym jedynie konserwatyzmie. Z tych kół rekrutowali się i legitymiści i lojaliści zwolennicy Schuschnigga. Politycznej, rzeczywistej wartości nie reprezentowali jednak ani jednemu, ani też drugiemu.

W Wiedniu i w innych miejscowościach fabrycznych pewne wpływy zachowały jeszcze i socjaliści; nie brakło też tam i komunistów. Dawne bardzo duże wpływy „czerwonych” zmalały jednak w dużej mierze, szczególnie po nieudanej, krwawo zakończonej przez Dollfussa próbie puczu socjalistycznego w 1933 r. Wówczas cała ich materialna i organizacyjna siła podkopana została niemal zupełnie, duża część zwolenników przeszła do hitlerowców, a reszta, pozbawiona swobody działania i bez porównania mniej aktywna od narodowych socjalistów, nie odgrywała większej roli w życiu politycznym.

Pewien renesans wpływów i znaczenia „czerwonych” miał miejsce dopiero na krótko przed przewrotem hitlerowskim. Zagrożony bowiem coraz silniej przez wzrastających w siłę „nazich” rząd Schuschnigga rozumiał, że nawet przy stosowaniu najbardziej bezwzględnych metod oraz zakazów administracyjnych, w oparciu jedynie o sam „oficjalny” Front Ojczyźniany, nie potrafi rządzić przez czas dłuższy i przeciwstawić się naporowi hitlerowców. Dlatego zmienił nieco kurs swej polityki wewnętrznej wobec socjalistów, poszedł w stosunku do nich na pewne ustępstwa w dziedzinie polityki społecznej, a nawet na pewien — swoistego rodzaju i luźny bardzo — jeżeli nie polityczny sojusz, to w każdym razie „pakt nieagresji”. Umożliwiła to, dominująca u obu kontrahentów, obawa przed hitlerowcami i przygotowany przez nich „Anschluss”. Dalszym kontrahentem byli legitymiści, bliżej bardzo rządowi Schuschnigga i łączący z nim coraz silniej nadzieje swe na powrót Habsburgów.

OBCE MOCARSTWA

Ta paradoksalna i nienaturalna konfiguracja wewnętrzna miała razem z oficjalnym Frontem Ojczyźnianym zapewnić rządowi Schuschnigga dalszy żywot oraz bronić go przed ustąpieniem. Równoległe z tym szła i polityka zagraniczna Austrii, lawirująca między zmieniającymi wciąż swoje „ceny” i warunki „gwarantami”. Oczywiście, że w tych okolicznościach nie można było być zadowolonym z żadnej bardziej wyraźnej, odważnej i zdecydowanej polityki gospodarczej i społecznej, że nie można było mieć bez żadnych sukcesów „ideowo-politycznych”.

WIEDEŃ PODPORĄ

Najsilniejszym przy tym punktem oparcia dla rządów Schuschnigga był Wiedeń. Dawny, przyzwyczajony do c. k. lojalno-

ści, urzędniczy, zmaturalizowany i zinternacjonalizowany Wiedeń. Nie bez znaczenia było tutaj także i jego zażydzenie (200.000 żydów — prawie 10 procent mieszkańców). Żydzi bowiem z natury rzeczy stanowili najbardziej „oddanego” sojusznika dla Frontu Ojczyźnianego. Z tych wszystkich względów Front Ojczyźniany był w Wiedniu najsilniejszy, a przy okazji różnych zebraniach, czy demonstracji Schuschnigg mógł liczyć na duży nawet i tłumny aplauz Wiedeńczyków. To wszystko jednak okazało się zbyt słabe, by można było przez czas dłuższy rządzić wbrew dużej większości bez wyraźnego programu i idei.

P. W.

Niebywała afera we Lwowie

(Dokończenie ze str. 1-ej)

ne rezultaty. Mianowicie, okazało się, że wszystkie przez nas wymienione cenne dokumenty historyczne i księgi, złożone do przechowania w piwnicach magistratu, po wydarciu płóciennych i skórzanym okładkach sprzedano za bezcen żydom na makulaturę. Historyczne dokumenty służą obecnie żydom do zawiązania maśla i śledzi. Aresztowano dotychczas dwóch osobników żydów, których nazwiska ze względu na dobro śledztwa trzymane są na

razie w tajemnicy. Opinia publiczna, do której informacje o tej niezwykle kradzieży dokumentów historycznych już dotarły — mimo zagadkowego milczenia miejscowej prasy brukowej — zadaje sobie pytanie, w jaki sposób mogło dojść do tego rodzaju afery. Nie wątpimy, że władze dołożą wszelkich starań, celem wykrycia sprawców sprzedaży i zniszczenia archiwalnych dokumentów.

T. K.

Zydowstwo światowe zatroskane o los żydów austriackich

„Hajnt” donosi z Londynu:

Pod przewodnictwem Antoniego Rotszyda odbyło się nadzwyczajne zebranie „Rady Niemieckiego Zydowstwa”. Na posiedzeniu rozpatrywano sytuację żydów w Austrii. Uchwalono natychmiast poczynić odpowiednie kroki i proklamować kampanię.

Tenże „Hajnt” donosi z Jerozolimy:

Jeden z kierowników biura dla spraw kolonizacji żydów niemieckich w Palestynie, p. Georg Landauer przybył do Londynu. P. Landauer odbył naradę z kierownikiem Rady Niemieckiego Zydowstwa w sprawie akcji ratunkowej dla Zydowstwa austriackiego.

Naprawiona krzywda zwrot skonfiskowanych

podczas powstania Kościuszkowskiego majątków

Przyjęty przez Sejm projekt ustawy o zwrocie majątków skonfiskowanych za udział w powstaniu Kościuszkowskim faktycznie dotyczy tylko potomków podkomorzego ówczesnego Tadeusza Niemirycza.

Lwia część olbrzymiego klucza znajduje się na terenie Rosji Sowieckiej, projekt ustawy natomiast dotyczy kilku tysięcy hektarów znajdujących się w granicach R. P. i stanowiących własność Skarbu Państwa. W dwóch instancjach sądowych sprawę już przesądzono na korzyść rodziny, lecz w Sądzie Najwyższym sprawa utknęła ze względu na treść ustawy o dobrach skonfiskowanych z 18. III. 32 r.

Ustawa ta przewiduje zwrot majątków skonfiskowanych w okresie 1830 — 64, nie wspomina zaś o konfiskatach w związku z udziałem w Powstaniu Kościuszkowskim.

Obecny projekt ustawy ma przeoczenie poprzedniej ustawy naprawić. Należy wyrazić nadzieję, że sprawa również gładko przejdzie w Sejmie, pozostawiając w społeczeństwie miłe wrażenie, że naprawiono krzywdę wyrządzoną przez najęźdźców przed 150 laty.

Wśród 29 potomków Niemirycza reprezentowanych są różne zawody, znajdziemy tam obok przedstawicieli armii, uczonych, sędziów, nauczycieli, urzędników i t. p.

Ciekawe, że tradycje walk niepodległościowych utrzymały się po dziś dzień wśród potomków Niemirycza. Syn jego walczył w powstaniu listopadowym, wnucy w powstaniu styczniowym.

Wreszcie wśród obecnych pretendentów do spadku znajdujemy nazwiska zarówno legionistów, jak ochotników 1918 — 1920 r.

Mussolini grozi „trzecią kampanią”

LONDYN, 1. 4. Prasa wieczorna przynosi z Rzymu treść ostatniego przemówienia Mussoliniego, które było wygłoszone na posiedzeniu Senatu. Mussolini dziękując za mianowanie go marszałkiem Imperium wypowiedział następujące słowa:

„Nowa nominacja zwiększa moją odpowiedzialność za trzecią wielką kampanię imperialną, do której was poprowadzę”.

Prasa angielska stwierdza, że dwie pierwsze kampanie, jakie Mussolini ma na myśli, — to abisyńska i hiszpańska i zadaje sobie pytanie, o jakiej trzeciej kampanii mówi Mussolini.

Według „Evening News” aluzja ta jest ostrzeżeniem pod adresem Francji i innych państw antyfaszystowskich, których polityka w konsekwencji musi doprowadzić do wojny.

Wywłaszczenia żydów z ziemi żądają rolnicy pomorscy

W Grudziądzu odbył się zjazd Pomorskiego Tow. Kółek Rolniczych. Na Zjeździe omówiono m. in. szkodliwą rolę Zydostwa osiadającego na roli. Na wniosek jednego z członków Tow. K. R. powzięto uchwałę, domagającą się

ustawowego wywłaszczenia żydów z ziemi na rzecz rolników Polaków. Uchwała została przyjęta wśród wielkiego entuzjazmu zebranych rolników.

Przyczyny upadku Schuschnigga

Wewnętrzna słabość Austrii

Front ojczyźniany oparty o żydów

Względne — liczyły się, mimo wszystko, z innymi ugrupowaniami politycznymi i pozorami prawa, o tyle „spadkobierca” jego Schuschnigg nie dorósł doń w najmniejszej mierze, a ponadto rozpoczął okres rządów czysto dyktatorskich, wbrew społeczeństwu i austriackim interesom, przy stosowaniu najgorszych metod tępienia przeciwników oraz usuwaniu wszystkich ewentualnych konkurentów. Oczyszczona więc została dawna — mimo wszystko dosyć szeroka — platforma rządowa, usunięci z niej tak ks. Stahremberg, jak i mjr. Fey, dawni bliscy współpracownicy Dollfussa. Pozostał jedynie Schuschnigg i oddani mu bezkrytycznie i bezwolnie ludzie, dobiegani najczęściej przypadkowo i koniunkturalnie.

DOLLFUSS — SCHUSCHNIGG

O ile jeszcze Dollfuss posiadał duży autorytet i oparcie w masach, a rządy jego — silne i bez-

POZORY SIŁY

A równocześnie rozwiązano wszelkie ugrupowania polityczne, zastosowano wobec przeciwników najbardziej ostre represje i terror. Obozy koncentracyjne, aresztowania i wysokie kary sądowe za „antypaństwową”, skierowaną przeciwko Schuschniggowi, działalność polityczną, szkany i prześladowania, donosicielstwo i uzależnianie posad o należytego „zabarwienia” politycznego, — oto cały system Schuschniggowskiej polityki wewnętrznej.

Powołano za to do życia „oficjalną” organizację polityczną, subsydiowaną i protegowaną wyraźnie przez rząd wiedeński. Był to pięknie nazywany się „front ojczyźniany” osiągający nawet i pokaźne sukcesy ilościowe. Na zebraniach jego gromadziło się bowiem wielu członków i „sympatyków”, jednakowoż byli to nie mały wyjątek ludzie zależni lub przestraszeni panującym terrorem, związani z organizacją jedynie urzędniczą lojalnością oraz względami materialnymi. I dlatego nawet i licznych członków posiadających „front ojczyźniany” nie posiadał siły wewnętrznej, nie mógł przeciwdziałać coraz silniejszemu rozrostowi nastrojów opozycyjnych, przede wszystkim prohitlerowskich.

HITLEROWCY POD ZIEMIĄ

„Rozwiązane” bowiem inne ugrupowania polityczne nie zaprzestały bynajmniej swej działalności. Najwyższą działalność rozwijała nielegalna partia narodowa — socjalistyczna, rozporządzająca nie tylko moralnym i materialnym poparciem Niemiec, ale i zdyskontowaną całkowicie na jej użytek ideą „wszechnie-

„ABC” myśli

jak stworzyć piekło dla żydów

Rewelacje „5 rano”

„5 rano” jęczy:

Równoległe z tym domaga się „ABC” zamknięcia granic przed wszystkimi Żydami, którzy skądkolwiek do Polski chcieliby przyjechać. I tego mu jeszcze za mało. Przecież są jeszcze Żydzi, przebywający w Polsce i liczba ich nie jest tak mała. Jakżeż ich jeszcze pokrzywdzić, po-

deptać, upokorzyć, jak stworzyć im piekło na ziemi. I na to ma sposób „ABC”: wnieść do Sejmu ustawę, pozbawiającą obywatelstwa wszystkich żydów, którzy obywatelstwo polskie uzyskali po roku 1918.

Oto skutki ustawy, przyjętej przez Sejm i Senat. Rozpętała ona nową orgię nienawiści, rodzi pomysły i pla-

ny, wnoszące zamęt, niepokój, zaognienie. Gdyby panowie z Większej pomysłowości o tym przez chwilę, może przynajmniej niektórzy z nich zamiast podczas głosowania nad ustawą siedzieć w bufcie, po męsku, jak na prawdziwych posłów przystało — potrafiliby odrzucić ustawę lub przynajmniej złagodzić jej najodwrotniejsze ostry.

Mimo więc ciągłych żydowskich lamentów okazuje się, że w Polsce jeszcze nie ma piekła dla żydów. Dopiero „ABC” rozmyśla, jak to piekło stworzyć. A posłowie zamiast po męsku bronić żydów lub „łagodzić najjałodwitsze ostrza”, siedzą w bufcie. Podobno na następnej sesji pos. Sommerstein postawi wniosek skasowania bufetu sejmowego.

Katastrofa w porcie Hawru

Statek naftowy wpadł na holownik

HAWR, 1. 4. W piątek w porcie tutejszym norweski statek naftowy „Mosli” najechał na ho-

lownik, który wkrótce zatonął. 7 osób zginęło. Kapitan i trzech ludzi załogi uratowało się.

W RADOMSKU

zaprenumerować „ABC” można u p. Wacława Szachrajdy ul. Narutowicza 26

KOLCE BEZ ROŻ

SKĄD WIEKSZOŚĆ

Na Nalewkach: — Zarzęnięto naszych rytualnie!

— Skąd się wzięła w Sejmie większość?

— Powiadają — stąd, że mieliśmy naszą większość wedy w PKO...

(Myśl Narodowa)

Dyktator Turcji chory

STAMBUŁ, 1. 4. Kemal Atatürk podczas swej ostatniej podróży do Stambułu zachorował na ostrą gripę, po której nastąpił nawrót choroby. Z Paryża wezwano specjalistów, którzy stwierdzili, że stan zdrowia dyktatora jest ciężki i wymaga długotrwałego leczenia.

Niezwykła przygoda Anglika na amerykańskim bankiecie

Jeszcze w 1875 roku większość Europejczyków wyobrażała sobie Amerykę, jako kraj dzikich Indian, cowboy'ów i t. p. mimo, że Nowy Jork był już wówczas wspólnym miastem z najbardziej nowoczesnymi, jak na owe czasy budowlami. Podobne wyobrażenie o Ameryce stało się powodem bardzo dowcipnej mistyfikacji, której ofiarą padł Anglik Filip Law. Zainicjował mistyfikację słynny amerykański aktor Edward Sotern. Podczas swego pobytu w Anglii opowiedział on Lawowi masę niesamowitych historii z życia amerykańskiego, a następ-

nie zaprosił go do Nowego Jorku. Gdy z kolei Filip Law przyjechał do tego miasta, Sotern urządził bankiet, w którym mieli wziąć udział najwybitniejsi działacze miasta. Istotnie bankiet ten odbył się, ale wszyscy uczestnicy bankietu, rzeczywiście krutujący się z najlepszych sfer miasta, zostali uprzedzeni, że mają odegrać przed angielskim gościem scenę z „prawdziwego, amerykańskiego bankietu”.

STRASZNY BANKIET
Na wstępie, gdy wszyscy zaszli do stołu każdy z gości położył przed sobą olbrzymich rozmiarów rewolwer. Przeraziło to trochę angielskiego gościa, który półgłosem zapytał gospodarza, co to znaczy.

— Taki już panuje u nas zwyczaj — odpowiedział z powagą Sotern. — Mamy bardzo rozwinięte poczucie honoru i dlatego nigdy nie rozstajemy się z bronią.

Podano zupeł. Jeden z gości nie zwrócił uwagi na rewolwer i rozlał trochę zupy na obrus. Siedzący na przeciwko gubernatorowi stanął nowojorskiego uśmiechnął się. Niezręczny gość widocznie poczuł się tym dotknięty, pochwycił rewolwer i zaczął strzelać w kierunku gubernatora. Wówczas gubernator wyciągnął przeraźliwej długości nóż i rzucił się na przeciwnika. Na szczęście „dobre nieporozumienie” zażegnano i przystąpiono do drugiego dania. Angielski gość szepkał już zębami.

W czasie spożywania pieczywa, wynikała kilkakrotnie strzelanina i Law na ucho poprosił Soterna, żeby wezwał policję. Amerykanin uspokoił go, że tu nigdy policji nie wzywają, a służba jest przyzwyczajona do sprzątania trupów. Istotnie kilku gości „śmiertelnie trafionych” wynieśli lokaje.

NIESZCZESNY TOAST
Z kolei przystąpiono do toastów. Anglik drżącym głosem wypowiedział toast za pomyślność pięknej Ameryki i wyraził się z uznaniem o tutejszych zwyczajach. Jednak w pewnym miejscu przemówienia przerwał mu jeden z senatorów, który poczuł

się dotknięty jego słowami i wyzwał go na pojedynek na noże. Inni goście podzielił zupełnie stanowisko senatora i nieszczęsny Anglik został otoczony kołem wyrażających mu nożami i rewolwerami yankesów. Ktoś ściągnął obrus z całym nakryciem, ktoś inny rozbił lampę i w absolutnej ciemności zaczęły się rozlegać strzały i ryki zaproszonych.

Gdy wreszcie zapalono światło, ujawniono, że gość angielski siedzi pod stołem i trzęsie się ze strachu. Dopiero wtedy wyjaśniono mu całą sytuację i na salę powrócili na własnych nogach trupy zamordowanych.

Cały Nowy Jork śmiał się z przygody Anglika w ciągu co najmniej paru lat.

Z teatru o teatrze

Cienkusz w kryształowym puharze

TEATR NOWY. — „DAR PORANKA”. — KOMEDIA W 3-CH AKTACH GIOVACCINO FORZANO.

Nie byłam na uroczystym przedstawieniu, na którym czczone jubileusz 30-lecia pracy scenicznej Antoniego Różyckiego, ale wyobrażam sobie, jakie owacje spotykały Jubilata. Odgadnąć to łatwo, patrząc, jak ten znakomity artysta potrafił zagrać rolę pozbawioną własnych wartości. Myślę, że bardzo słusznie postąpiono, wystawiając z okazji owego jubileuszu właśnie „Dar poranka”. Dało to możność Różyckiemu tym lepszym wykazania swoich nieprzeciętnych zdolności.

Komedia Forzana jest sobie miłym opowiadankiem, anegdota na temat „włoskich obyczajów”. Trudno o rzecz równie bezpretensjonalną. Jedynym usprawiedliwieniem tej sztuczki jest tylko to, że czasem może ona znaleźć takich wykoawców, jak Różycki i Lubieńska. Ta para posiada tyle wdzięku i — aktorskich możliwości, że niewątpliwie w równie interesujący sposób mogłaby „odtworzyć” najnudniejszy rozdział...

Pani moda ma głos

Kostium wiosenny

Dawno już kostium wiosenny nie miał tak kobiecej linii jak obecnie; dziś klasyczny tailleur angielski o kanciastych ramionach i krótkiej męskiej marynarce nadającej sylwetce kobiecej charakter chłopięcy — usuwa się nieco w cień, ustępując miejsca nowym modelom.

DLUŻSZE ŻAKIETY

Kostium wiosenny na rok 1938 przypomina nieco starszowieki strój spacerowy z epoki fin de siècle: żakiet dłuższy niż nosiliśmy dotychczas sięga nieco poniżej bioder i lekko do miedzy przylega (mowy nie ma o kloszującej baskinie tak modne u biegłej wiosny), nosimy go bez paska zapięty przeważnie na jeden rząd guzików — ramiona jaknajbardziej „kobiecie” t. zn. spadziście: wracają nawet regłany. Kłapy zaczynają się wysoko (tendencja wszędy, nie wzdłuż) i przybierają nieraz kształt fantazyjny — podłużnego listca, stylizowanego serca itp. Spódniczka

krótka, dość wąska lub z jedną fałdą z przodu. Taki jest ogólny zarys wymaganą pani mody, która w tym roku okazała się szczególnie łaskawą dla kobiet wysokich i nieco pełniejszych niż wiotka jak trzcina Danielle Darieux... Nic tak nie poszczupla sylwetki jak długi żakiet bez paska, przecinającego figurę na pół, linia spódniczki rozszerzanej dopiero od kolan a dopasowanej na biodrach również jest korzystna dla sylwetki kobiecej.

MODNE WYPUSTKI I APLIKACJE

Szczególny nacisk kładzie się w tym roku na drobne szczegóły wykończenia kostiumu — guziki, wypustki, aplikacje itp. ozdoby, które indywidualizują kostium pani w sposób dotychczas niespotykany: dawniej zwracano się uwagę jedynie na dwie rzeczy: gatunek materiału (solidne angielskie wełny w „dystyngowanych” szarawych i brązowych lub granatowych odcieniach były zawsze faworyzowane) i nieskazitelną linię kroju. Dziś moda kostiumowa jest kapryśna i troszczy się o drobiazgi nie mniej niż o krój i gatunek tkaniny.

Kłapy i kieszenie są niemal z reguły wykonczone w jakiś oryginalny sposób: odgrywa tu rolę zarówno krój np. w kształcie serca — jak i wykonczenie brzegu w postaci haftu, stębnówek, ciemniejszej plisy itp. Wąska plisa lub tasma o ton ciemniejszy od materiału jest ostatnim krzykiem mody — obrzeża dyskretnie kłapy, kieszonki, nieraz nawet brzeg całego żakietu i dół spódniczki dając w ten sposób dyskretne podkreślenie zasadniczych linii kroju. Warto zanotować, że obcisłe wypustkami czy tasmą jest znakomicie go kostiumu: stuszuje przelazna na kancach i da złudzenie nowej zupełnej kreacji. Kostium szaro — błękitny obcisły granatową jedwabną tasmą wygląda naprawdę ładnie i świeżo. Wypustki nadają się też znakomicie do kostiumów w drobna kratkę: bardzo efektowny kombinat dla pań w wieku... balzakowski prezentuje jeden z paryskich domów mody: szary sukienka z lekkiej czarnej wełny z białymi wypustkami pod szy-

ją i długi żakiet bez guzików otwarty na przodzie i odsłaniający sukienkę — z drobnej kraty białą — czarnej, z przewagą białego — o kłapach obrzeżonych jedwabną czarną tasmą: kapelusze ze słomy w kolorze naturalnym — canotier opasany czarną wstążką.

Jeżeli pani ma pracowitą krawcową — może kazać obdzierać brzegi żakietu i kłap tasmą na okrętkę — piękny model tego rodzaju reprezentuje Alix: kostium z wełny granatowej, szerokie zaokrąglone zupełnie kłapy, zachodzące aż na ramiona i imitacja krytej kieszeni: brzegi obdzierane szerokim jedwabnym lassem wyglądają jak obszyte grubym, wypukłym sznurem. Do tego kostiumu — biała jedwabna bluzeczka, szalik z lekkiego fularu granatowego w białe groszki i paski jak talerz kapeluszy ze wstążek białych i granatowych zwijanych dookoła w ruloniki. Całość bardzo wytworna! Nie tak ładny, choć niewątpliwie modny był kostium z wełny w odcieniu negre z kłapami imitującymi do złudzenia podłużne liście: nawet żyłki liścia były dyskretnie wyhaftowane czarnym jedwabnym sznurowadłem; bluzka z białej gipiury.

JERSEY KROLUJE

Wiele uwagi poświęca się w tym sezonie guzikom. Są to nieraz prawdziwe arcydzieła sztuki rzeźbiarskiej lub małe klejnociki z posrebrzanego kryształu, masy perłowej, metalu kombinowanego z drzewem, skórą, barwnie inkrustowane lub ręcznie rzeźbione: guzik nie służy dziś wyłącznie celom praktycznym ale spełnia też rolę upiększającą, nadaje charakter całości kostiumu czy płaszcza.

Na zakończenie warto wspomnieć o modnych kolorach i materiałach: króluje przede wszystkim jerseyje jedwabne i wełniane, misternie przetwarzane trykoty w drobne paseczki i wszelkie wełny supełkowane. Nosi się dużo kostiumów granatowych koloru szaro — niebieskich oraz całą gamę odcieni piaskowych i beige. Sporo — jak zwykle — wczesna wiosna — krawi w żywych kolorach, które ładnie wyglądają w postaci zakicek do gładkich, ciemnych spódniczek o kroju sportowym.

Alenette.

Serce twórcy nowoczesnych olimpiad

W świętym mieście greckim w Olimpi, spoczęło serce barona Piotra de Coubertina, twórcy nowoczesnych olimpiad.

Wieści z polskiej misji w Shuntehu w Chinach

Razem z Chińczykami Polska Misja doznała w zawierusze wojennej niemało strat.

W tragiczny sposób zginął br. Władysław Prynce. Spalono go na stosie w Chenting. Pozostał po nim w popiele tylko medalik z polskim napisem.

W górach na polską rezydencję Hosią napadli zbuntowani żołnierze i terroryzowali misjonarza ks. Krzyżaka. Główny rabuś przykładał po trzykroć łufę do jego piersi, żądając tysiąca dolarów okupu. Ksiądz cudem wydostał się z ich rąk i przez trzy dni ukrywał się w pobliskich jaskiniach.

Podobnie terroryzowali żołnierze Ks. Sjoł — Chińczyka z naszej

Prefektury. Ten stan niepokojów i trwogi trwa jeszcze obecnie.

„Ale my, Misjonarze Polacy — pisze ks. Stawarski — pilnujemy swoich placówek i nie uciekamy. Jak to już dawno uczynili protestancy predykanci. Kościół katolicki otoczył strwożoną tródkę troskliwą opieką. W naszych rezydencjach przytulono tysiące uciekinierów wojny. Dano im pomieszczenie, zorganizowano tanią kuchnię.

Kościół katolicki zaczyna się teraz podobać poganom więcej niż przed tym. Codziennie pukają oni do drzwi z różnych stron, prosząc o objaśnienia religijne, o broszury propagandowe, o nauczyciela i założenie szkoły religijnej

księżyc uśmiechał się z góry, choć szum niedalekiego morza nastrojał dusze, choć piosenki i ciepło, rozchodzące się od ognisk, rozkładały, jednakże kobieta w tym życiu nie grała roli. Była rzeczą może i konieczną, lecz mało znaczącą, nie pobudzającą do jakichś nastrojów.

Życie wśród namiotów i słomianych chałupek kręciło się wokół religijnych dysput, finansowych czy sąsiedzkich sporów, koncentrowało się przy ogniskach nad nargilem, arakiem czy „maisarem”. Kobieta była tam niepotrzebna, chyba tylko by uraczyć wiernych tańcem lub śpiewem. Poza tym mogła siedzieć w namiocie, przyrządzać strawę i niańczyć nagie, brudne bachory, dla których największą tragedią była woda w postaci odświętnej kąpieli, a najlepszą zabawą baraszkowanie w kurzu i piasku z parszywymi kozami i beduinońskimi kundlami, raczej szakale, niż psy przypominającymi.

Jednakże od pewnego czasu bacznego obserwator zauważyłby, iż wśród czarnych namiotów zapanował jakiś dziwny ruch. Wprawdzie dalej oddawano się bogiemu Kiefowi, jak dawniej pito arak i kłócono się, jednakże coraz częściej odbywały się w odosobnionych miejscach jakieś narady, coraz więcej widziano wędrownych derwiszów i proroków, którzy dawniej słuchani przez nieliczne garstki, obecnie wygłaszali przemówienia do tłumów. Zjawiali się i odjeżdżali nagle jacyś podejrzeni beduini, namioty szejików coraz częściej zapuszczały swoje płachty, stając się nieprzeniknionymi dla ciekawej gawiedzi.

Szepty i narady, początkowo tajemnicze, stawały się coraz bardziej ogólne, kręgiem swoim obejmowały całe przedmurze Kuweitu.

A różne i dziwne wieści nadchodziły z pustyni, różnie interpretowali je wędrowni prorocy i agitatorzy. Coś się działo, coś się szykowało, a ogień, zrodzony we wschodnim temperamencie, podsycały i rozdmuchiwały, rósł z dnia na dzień.

Każden „wiatr z pustyni”, każdy nagle przybyły nocą na spienionym wielbłądzie beduin, każda głośniejsza kłótnia czy wymiana zdań, wszystko to dokładało paliwa do ognia.

„Pustynia wre... Dżihad, święta wojna się zbliża...”

„Widziano bajecznego Khidra...”, nad Mekką ukazał się sam Mahomet, pędzący po chm urach na Buraku... i szablą wskazujący na północ... Na Arafacie... jakieś tajemnicze siły zapalały co noc ogień... Woda w studni Zemzem... kipiła... Munkir i Nakir... ukazali się pielgrzymom gdy ci siódmy raz okrążyli świętą Kabbe...”

Truchleli beduini na te wieści, znamionujące, iż Allah nie jest zadowolony ze swoich wiernych, że żąda od nich czynu, że chce, by Islam znów nad światem zapanował...

Burzyły się purytańskie i przepojone od wieków fanatyzmem umysły ciemnych mas synów pustyni na „niecną” współpracę swych szefów z niewiernymi, burzyły się na ograniczanie praw, a już wieści, dochodzące z Iraku, iż wolni, Allahowi tylko podlegli beduini, brani są do wojska, że wspomnieć nie pozwala się koczować tam, gdzie chcą, że odbiera im się odziedziczoną po przodkach broń, że zmusza się ich do płacenia podatku, wiślały niczym ponure widmo nad pustynią, spędzając sen z oczu ich mieszkańców, rodząc zew walki o prawa i wolność wyznawców proroka.

1) Khidr — bajeczna postać muzułmańska, wyposażona w wielki rozum i sprawiedliwość, która jest doradcą proroków. Żyje wiecznie i przychodzi z pomocą wiernym muzułmanom.

2) Burak — bajeczny wierzchołek na którym Mahomet wstąpił do nieba.

3) Arafat — góra położona koło Mekki.

4) Studnia Zemzem znajduje się w Mekce. Napicie się z niej wody należy do obowiązków, nałożonych na pielgrzymu muzułmańskiego podczas jego obecności w Mekce.

5) Munkir i Nakir — imiona dwóch aniołów, przeznaczonych (według islamu) do przesłuchiwania ludzi po śmierci.

6) Kabba — świątynia w Mekce, w której znajduje się największa świętość muzułmańska — czarny kamień. Siedmiokrotnie okrążenie Kabby jest jednym z sześciu obowiązków, nałożonych na pielgrzymu muzułmańskiego podczas jego pobytu w Mekce.

(D. C. M.)

JACEK BRZEZINA

58+

PERŁY I KARABINY

POWIEŚĆ

ROZDZIAŁ XIX

„ALLACH POPROWADZI...”

Dookoła Kuweitu na szarej, płaskiej, pozbawionej śladu zieleni, owianej słonym zapachem morza przestrzeni, ciągnął się obóz wędrownych beduinów. Czarne lub brązowe, ciągnięte z wielbłądzich skór przeplatane były szaro-żółtymi, trzcinowymi chatkami biedoty miejskiej, co poza murami miasta szukała schronienia, nie mogąc konkurować z perłowymi magnatami. Chałupki te, przypominające raczej laurzyńskie szałaszy z Kongo czy Limpopo, zawiane piaskiem, brudne, smrodliwe, dziwnie kontrastowały z niemiętymi brudnymi namiotami, przesiąkniętymi jednakże jakimś powiewem wolności i może nie tyle materialnego, ile żywiołowego bogactwa.

Gdy noc zapadała, nad tym pustynnym przedmieściem niemięjszy ponawał gwar, niż w samym Kuweicie. Były tu ognisk, dochodziły smętne piosenki beduińskie, głosy dysput i kłótni...

Przed namiotami bogatszych beduinów popisywały się smagłe tancerki, doprowadzające tańcem brzucha do zachwyty ciasne koło gapiów; wędrowni wóźniarze, derwisze, prorocy z Bożej łaski, żebracy, wszystko to stanowiło swoisty charakter, jakże inny od charakteru osiedli czy biwaków, do jakich przywykli przeciętni, zadowoleni Europejczycy. Jednej kardynalnej rzeczy brakowało tutaj — miłości... Choć

— Czyje to nogi? Odpowiadac, bo strzela.

Nowy sposób złodziejski Na „obywatela ziemskiego” okradziono „gościnny” dom

Do biura sprzedaży Pomorskich Zakładów Ceramicznych w Grudziądzu, gdzie mieszka również inż. Józef Handzelewicz, przyszedł o godz. 7.30 rano jakiś elegancko ubrany mężczyzna. Przybyły, opowiadając, iż jest obywatelem ziemskim z majątku Podolanka, Janem Bogdańskim, że był poprzedniego dnia w sprawie zamówień i obecnie pragnie poczęść na kierownika biura.

„Upiecznia” pracownica domowa, nie śmiała wyprosić zamożnego „obywatela ziemskiego” i wpuszczała go do gabinetu kierownika biura, sama zaś — udała się do kuchni.

Po kilkunastu minutach, kucharka inż. Handzelewicza, dowiedziawszy się, iż w biurze czeka ktoś obcy, poleciała natychmiast pracownicy domowej udać się do gabinetu kierownika.

Wówczas „obywatel ziemski” oświadczył wchodząc, iż wrócił o godzinie 9-ej, gdyż obecnie musi jeszcze załatwić jakąś sprawę. Zabrawszy sakwojaż, nieznajomy wyszedł. Gdy o godz. 9-ej przyszedł kierownik biura, stwierdził z przerażeniem, iż szuflada biurka jest otwarta oraz brak w niej kasety stalowej, zawierającej: 1.540 zł. gotówki oraz weksle z wystawienia inż. Józefa Handzelewicza na sumę 1.100 zł. i Czesława Mrowińskiego — na 278 zł.

Kierownik biura zawiadomił niezwłocznie policję XIII-go komisariatu i urządził śledczy. Z dochodzenia wynika, iż w przeddzień kradzieży tenże osobnik, udając „obywatela ziemskiego” był w godzinach biurowych rozmawiał z kierownikiem biura, wypytując o ceny artykułów, warunki dostawy i t. p., oświadczając, że robi

zamówienie na poważną sumę. Wówczas to niewątpliwie „obywatel ziemski” mógł swobodnie rozejrzeć się po gabinecie, ażeby nazajutrz dokonać zuchwałej kradzieży.

Nieudany połów męża Małżeństwo na próbę zakończyło się... wyrokiem skazującym

Niebywałe perypetie zamożnego właściciela zakładu fryzjerskiego i pięknej 3-piętrowej kamienicy — 43-letniego Józefa Kluczyńskiego były szczegółowo rozważane przez Sąd Okręgowy w związku z procesem o fałsz dokumentu.

P. Kluczyński separowany z żoną zateknął do stagu małżeńskiego. Z myśli tych zwierzył się na wizycie u swoich znajomych, gdzie również obecna była młoda, przystojna panna, 27-letnia Irena M. Gdy p. Kluczyński powrócił z wizyty do swego kawalerskiego mieszkania, ku najwyższemu zdumieniu zobaczył, że na tapczanie w jego sypialni siedzi panna Irena M. „Co pani tu robi?” — zapytał kamienicznik.

„Przyszedłam tu, bo kocham pana” — padła odpowiedź.

„A gdzie jest służąca? I dlaczego panią tu wpuszcza?”

„Służącą odprawiam. Od dziś jestem dla pana wszystkim”.

Ponieważ perswazje aby panna Irena opuściła mieszkanie nie odniosły skutku, Kluczyński zgodził się, aby panią pozostawił u niego w

„Bracia” komuniści

MOR. OSTRAWA, 31. 3. „Dziennik Polski” donosi, że w miejscowości Kamyk Wielkie Przylepy odbyła się staraniem czeskich sokolów i komunistów manifestacja polityczna.

Sala udekorowana była flagami: czeską, francuską i sowiecką. Przemówienia wygłosili działacze komunistyczni Breitenfeld oraz członek czeskiego „Sokoła”, który nazwał komunistów „braćmi”.

Władca Lichtensteinu przekazał rządy synowi

WIENIEŃ, 31. 3. W dniu dzisiejszym panujący książę księstwa Lichtenstein Franciszek Paweł przekazał rządy swemu synowi Franciszkowi Józefowi, ożenionemu z arcyksiężniczką Elżbietą Habsburg.

Aczkolwiek przekazanie rządów ks. Franciszkowi Józefowi nie nosi żadnego charakteru politycznego, tym niemniej w kołach

poinformowanych twierdzą, że nastąpiło to wskutek wzrastającego ruchu narodowo-socjalistycznego w księstwie Lichtenstein. Jednym z wyrazów tego ruchu ma być niezadowolenie z powodu małżeństwa ks. Franciszka Pawła z baronówną Guttmann, która jest pochodzenia żydowskiego.

Samowolna ekshumacja powodem makabrycznego procesu

LWÓW, 1. 4. Makabryczną sprawę rozpatrywał ostatnio lwowski Sąd Zamięski.

Oto po pogrzebie wieśniaczki Mraskowej, zmarłej w jednej z wiosek rozszala się w czasie stypy pogrzebowej pogłoska, że Mraskowa pochowana została w śnie leżącym.

Pijani biesiadnicy o północy przystąpili na własną rękę do ekshumacji zwłok, przy czym wobec oporu dozorcę cmentarnego dotkliwie go pobili.

Dopiero interwencja policji zlikwidowała całe zajście, a sądownicy postawieni zostali przed sądem.

Mrożące krew widowisko na jezdni śródmieścia

Przy zbiegu ul. Marszałkowskiej i Chmielnej wydarzył się mrozący krew w zylach wypadek. Przechodząca jezdnią kobieta zatrzymała się między torami, aby przecześć mijające tramwaje. W chwili gdy nadjechał elektrowóz linii „16” z przeciwnej strony zbliżał się w pełnym biegu tramwaj linii „3”.

Nieznajoma cofnęła się nagle, wpadając pod „16-kę”, która odrzuciła ją na drugi tor. Kobieta uderzyła głową na bruk.

Brakowało amka sekundy, by na ofiarę wypadku wpadł nadjeżdżający tramwaj linii „3”.

W tej chwili kobietę porwał wół regulujący na skrzyżowaniu ruch posterunkowy rezerwy Nr. 3332, dzięki czemu ta uniknęła niechybnej śmierci. Wszystko to działo się na oczach licznych przechodniów, którzy policjantowi zgłoszali owoce.

Zaznaczyć należy, iż przy zbiegu wspomnianych ulic, gdzie miejsce między tramwajami jest małe, mimo stałego posterunku policyjnego, zdarzały się już niejednokrotnie wypadki tramwajowe, które kończyły się nawet śmiercią.

ABC sportowe

Policja pokazuje trasę

Emocjonujący wyścig z „19”

400.000 miejsc stojących na trasie biegu

W dniu dzisiejszym mieszkańcy stolicy oglądać będą największą imprezę sportową tego roku.

Oto o godz. 12 odbędzie się emocjonujący wyścig Nojogo z tramwajem linii 19. Start nastąpi na Wierzbowej, zaś na Placu Teatralnym oczekiwane będzie na zwycięzcę. Prez. miasta

Starzyński z chlebem i solą oraz przedstawicielami P. U. W. F. Liczne posterunki naszej dzielnej policji będą wskazywały trasę i udzielały wskazówek i informacji. Dla żądnych zaś ciekawego widowiska Warszawiaków przygotowano 400.000 miejsc stojących na chodnikach.

Sensacyjne posunięcia P.Z.P.N. Nareszcie skończymy z brutalnością Nowe przepisy gry w piłkę nożną

Polski Związek Piłki Nożnej wprowadził z dniem 1 kwietnia reformę przepisów gry w piłkę nożną. Reformą ta wykluczy na przyszłość wszystkie wypadki chamskiego i brutalnego zachowania się nieletnich tak często w naszym sporcie, że spotkania piłki nożnej zamieniły się w grę w „lamanie kości” i „polowanie na upatrzonego”.

Ta tak pożądana reforma polega na użyciu na meczach 2 piłek. Każda drużyna ma więc własną piłkę i nie potrzebuje walczyć o nią z przeciwnikiem. Zwiększy to wprawdzie koszty ale raz na zawsze usunie wypadki brutalności i zlikwiduje gorące walki o piłkę.

Nocne strzały Walka bandytów z policją

Nocy ubiegłej w Śródborowie do Willi Franciszka Markuszewicza dostali się włamywacze i skradli garderobę, biżuterię, radiodobrytnik, rower oraz wartościowsze przedmioty ogólnej wartości przeszło 1.000 zł. Włamywacze nieznani opuścili willę z łupami, poczem przeszli do następnej willi. Gdy nsiłowali przejść przez ogrodzenie naknęli się na dozorcę nocnego. Dozorca wezwał nieznanych mężczyzn do zatrzymania się.

Wówczas włamywacze wystrzelili z rewolweru. Dozorcy odpowiedzieli im również strzałami. Strzały zaalarmowały patrol policyjny. Policjanci po krótkiej wymianie strzałów ujęli obu włamywaczy.

Aresztowanymi okazali się Jerzy Dębek, nigdzie nie meldowany, notowany w kartotekach Urzędu Śledczego jako włamywacz, Władysław Kowalewski, mieszkaniec Miłosny, niebezpieczny włamywacz, który poszukiwany był przez policję jako herszt szajki niedawno zlikwidowanej, działającej na terenie podstolecznym, o czym donosiliśmy.

Kowalewski niezrażony rozbiściem i aresztowaniem członków jego bandy, dobrał do pomocy Dębka i z nim rozpoczął nową serię włamań. Przy Dębku policja znalazła rewolwer automatyczny „Hiszpan”.

W KOLNIE

zaprenumerować „ABC” można u p. Tomasza Koźlika ul. Cmentarna 14

W KAUKASKIEJ Jasna 5 miłe spotkanie przy winie i kolacji

RADIO

SOBOTA, 2. 4.

6.15 Piosenka „Kiedy ranne”. 6.20 Dziennik. 6.40 Muzyka (płyty). 7.00 Główny. 7.15 Muzyka. 8.00 Audycja dla szkół. 11.15 Audycja dla szkół. 11.40 Serenada Mozarta z płyt. 11.57 Czas i hejnał. 12.03 Audycja dla szkół. 12.15 Audycja dla szkół. 12.30 Audycja dla szkół. 12.45 Audycja dla szkół. 13.00 Audycja dla szkół. 13.15 Audycja dla szkół. 13.30 Audycja dla szkół. 13.45 Audycja dla szkół. 14.00 Audycja dla szkół. 14.15 Audycja dla szkół. 14.30 Audycja dla szkół. 14.45 Audycja dla szkół. 15.00 Audycja dla szkół. 15.15 Audycja dla szkół. 15.30 Audycja dla szkół. 15.45 Audycja dla szkół. 16.00 Audycja dla szkół. 16.15 Audycja dla szkół. 16.30 Audycja dla szkół. 16.45 Audycja dla szkół. 17.00 Audycja dla szkół. 17.15 Audycja dla szkół. 17.30 Audycja dla szkół. 17.45 Audycja dla szkół. 18.00 Audycja dla szkół. 18.15 Audycja dla szkół. 18.30 Audycja dla szkół. 18.45 Audycja dla szkół. 19.00 Audycja dla szkół. 19.15 Audycja dla szkół. 19.30 Audycja dla szkół. 19.45 Audycja dla szkół. 20.00 Audycja dla szkół. 20.15 Audycja dla szkół. 20.30 Audycja dla szkół. 20.45 Audycja dla szkół. 21.00 Audycja dla szkół. 21.15 Audycja dla szkół. 21.30 Audycja dla szkół. 21.45 Audycja dla szkół. 22.00 Audycja dla szkół. 22.15 Audycja dla szkół. 22.30 Audycja dla szkół. 22.45 Audycja dla szkół. 23.00 Audycja dla szkół. 23.15 Audycja dla szkół. 23.30 Audycja dla szkół. 23.45 Audycja dla szkół. 24.00 Audycja dla szkół.

na muzykę polską. 5. Wieczór starej piosenki. 6. Muzyka lekka w wyk. zespołu St. Rachonia.

NIEDZIELA

8.00 Sygnał czasu i pieśń. 8.05 Dziennik. 8.15 Audycja dla wsi. 9.00 Transmisja nabożeństwa z Kaplicy Matki Boskiej Ostrobramskiej w Wilnie. 10.30 Giuseppe Verdi: „Traviata” — opera w 4-aktach (w skrócie). 11.57 Czas i hejnał. 12.03 Poranek syntonizacji. 13.00 Przegląd kulturalny. 13.10 Fragment z „Wyprawą chłodka” — Gustawa Morcina. 13.30 Muzyka obiadowa. 14.45 Audycja dla wsi. 15.45 Audycja dla dzieci. 16.05 Muzyka (płyty). 16.25 „Amer” — pontury dzień Sahary — opowieść. 16.45 Transmisja z Beogradu. Zakończenia między państwowego meczu piłkarskiego „Polska — Jugosławia” o mistrzostwo świata. 17.15 Ludowe pieśni orawskie. 17.40 Podwieczorek przy mikrofonie — transmisja z sali koncertu „Bristol”. 19.25 Sygnał wirtuozów (XVII audycja); Georg Kalkenampff — skrzypce. John Mac Cormack — tenor (płyty). 20.40 Przegląd polityczny. 20.50 Dziennik. 21.00 Wiadomości sportowe ze wszystkich Rozgłośni P. R. 21.15 „Ta — joi” — wesoła audycja. 22.00 Najpiękniejsze pieśni Stanisława Moniuszki (VII audycja). 22.20 Recital fortepianowy Józefa Turczyńskiego. 22.30 Dziennik. Kom. meteorologiczny. 23.00 Muzyka taneczna.

1000 dolarów w butach Konfiskata podrzuconych przesyłek

Władze sądowe wydały szereg decyzji w sprawie podrzuconych przez nieznanych przemytników przesyłek zawierających większe kwoty pieniężne w walutach zagranicznych. Dotyczy to paczek z dolarami i inną walutą, jakie znalezione zostały przez organa kontroli skarbowej w pociągach, w przesyłkach pocztowych wysyłanych przez anonimowych nadawców i t. p. Konfiskacie uległa m. in. przesyłka zawierająca 1.000 dolarów w złocie, które ukryte były w paczce pocztowej z obuwem, wysłanej z Warszawy do Gdańska.

Władze sądowe wydały szereg decyzji w sprawie podrzuconych przez nieznanych przemytników przesyłek zawierających większe kwoty pieniężne w walutach zagranicznych. Dotyczy to paczek z dolarami i inną walutą, jakie znalezione zostały przez organa kontroli skarbowej w pociągach, w przesyłkach pocztowych wysyłanych przez anonimowych nadawców i t. p. Konfiskacie uległa m. in. przesyłka zawierająca 1.000 dolarów w złocie, które ukryte były w paczce pocztowej z obuwem, wysłanej z Warszawy do Gdańska.

Zaprenumerować ABC

można OSOBISTO lub LISTOWNIE w kantorze przy ulicy Al. Jerozolimskiej 3 a i p lokal 10 albo TELEFONICZNIE — tel 8-18-33

DLA WYGODY NASZYCH P. PRENUMERATORÓW podajemy poniżej przekaz rozrachunkowy, który prosimy wychęć, wyraźnie wypisać imię, nazwisko, dokładny adres i sumę, oraz wpłacić w najbliższym urzędzie pocztowym.

Właściciel rozrachunku (nazwa wydawnictwa): „ABC — NOWINY CODZIENNE” ADMINISTRACJA		Nr rozrachunku 2
Na zł: _____ gr. _____		
Wpłacający: (nazwisko) _____ (imię) _____ Pocztą: _____ miejscowość: _____ ulica: _____ numer domu: _____ numer mieszkania: _____		
Data wpłaty		

PRZEKAZ ROZRACHUNKOWY		Nr rozrachunku 2
na zł: _____ gr. _____		
Właściciel rozrachunku (nazwa wydawnictwa): „ABC — NOWINY CODZIENNE” ADMINISTRACJA		
Pocztą WARSZAWA 1. Al. Jerozolimska Nr. 121		
Podpis przyjmującego	Data wpłaty	Numer nadawczy Stempel okręgowy

Notowania giełd warszawskich

GIEŁDA PIENIEŻNA

Dewizy: Holandia 294,00; Bruksela 59,75; Gdańsk 100,00; Helsinki 11,07; Londyn 26,36; Nowy Jork 5,30,5; Nowy Jork (kabel) 5,30,75; Oslo 132,50; Paryż 16,31; Praga 18,52; Sztokholm 135,90; Zurych 121,75.

Pożyczki: 3 proc. prem. inwest. I-iej em. 80,75; II-iej em. 79,25; dolarówka 40,50 — 41,00; 4 proc. konsolid. (większe) 65,50 — 66,00; 4,5 proc. wewn. państw. 65,50;

Listy zastawne: 4 proc. ziemskie seria VI 55,00; 4,5 proc. ziemskie seria V 62,50 — 63,00; 5 proc. Warszawy (1936 r.) 70,00; 5 proc. Warszawy (1933 r.) 69,75 — 70,00 (drobne) 70,00 — 70,25; 5 proc. L. Z. Łodzi (1933 r.) 63,75.

Akcje: B. Polski 111,25; Węgiel 28,25; Lilip 60,00 — 60,25; Ostrowiec 53,50 — 53,75; Starachowice 50,75 — 51,00; Żyrardów 69,00.

GIEŁDA RYZOWA
Pozycja jednolita 27,25 — 27,75;

zbiernia 26,75 — 27,25, żyto I st. 19,50 — 19,75, owses I st. 21,50 — 22,00, II st. 19,75 — 20,25, jęczmień browarny 19,50 — 20,00; jęczmień 17,75 — 18,00, groch polny 24,00 — 24,50; Viktoria 28,00 — 29,40; łubin niebieski 14,00 — 14,50, żyłty 15,00 — 15,50; rzepak zimowy 53,00 — 54,00; letni 51,00 — 52,00; rzepak zimowy 49,00 — 50,00; letni 49,00 — 50,00; siemina linne basis 40 proc. 47,00 — 48,00; koniżyna czerw sur 100 kg 110,00; koniżyna biała 140,00 — 150,00; mak niebieski 107,00 — 112,00; mak psz. g. I 42,50 — 45,00, g. II 30,50 — 32,00, pastwana 16,50 — 17,50; żytnia gotunek pierwszy 30,00 — 31,00, gat. II 19,25 — 20,25, razowa 22,00 — 22,75, otręby pszenne grube 16,25 — 16,75, średnie 14,75 — 15,25; mąka 14,75 — 15,25; żytnie 12,50 — 12,75; makucho linne 19,00 — 19,50, rzepakowe 15,50 — 16,00, śruta siołowa 22,75 — 23,25, słoma płaskowa (żytnia) 6,00 — 6,50, siano płaskie prasowane 10,50 — 11,00, prasowane 8,00 — 9,00.

Zakazu zmiany imion domagają się organizacje kupieckie

Ministerstwu Spraw Wewnętrznych zgłoszony został memoriał organizacji kupieckich, pozostających w związku z przeprowadzaniem ostatnio kontroli sędziów i sądownictwa o nwidocznianiu nazwisk właścicieli przedsiębiorstw. W me-

moriale tym stowarzyszenia kupieckie wystąpiły o wydanie art. 2 R. P. R. z dn. 16 marca 1928 roku o ewidencji i kontroli ruchu ludności, zarządzenia zakazującego zmiany imion uwidocznionych w aktach urodzenia.

Ołówki za 6.000 zł. skradł magazynier

W fabryce ołówków p. f. St. Majewski i s-ka w Pruszkowie od dłuższego czasu spostrzeżono kradzież ołówków z magazynu. Poczynione obserwacje, w rezultacie której okazało się, że sprawcą systematycznej kradzieży był magazynier tej firmy Zbigniew Chrabaszczewski, zamiesz-

kały tamże. Chrabaszczewski naraził firmę na straty, wynoszące przeszło 6.000 złotych.

Powiadomiona policja Chrabaszczewskiego aresztowała. Aresztowano również pasera Pinkusa Farbmana, u którego Chrabaszczewski pozbywał się kradzionych ołówków.

Na frontach Hiszpanii

Połączone armie powstańców
wkroczyły do prowincji Terragony

SARAGOSSA, 31. 3. Specjalny wysłannik agencji Havasa donosi, że podjęcie w dniu wczorajszym generalnego ataku doprowadziło do znacznych postępów wojsk powstańczych na wszystkich odcinkach.

Na północy - wschód od Huesca wojska gen. Solchaga dotarły do rzeki Esera zajęły Sierra de Estada na wschód od kanału Aragońskiego i połączyły się z wojskami gen. Moscardo.

Wojska te po zajęciu Monzon znajdują się w pobliżu Binefar, będącego ważnym węzłem komunikacyjnym, gdzie przechodzi droga Huesca — Lerida i linia kolejowa Barbastro — Lerida.

Armia gen. Yague dotarła wczoraj po południu na przedmieścia Leridy, będąc w ścisłym kontakcie z kolumnami gen. Garcia Valino, które wkroczyły do prowincji Terragony na wschód od Caspe, kierując się ku Gandeza. Oddziały legionistów maszerują wzdłuż drogi z Alcaniz do Walencji i znajdują się w odległości 27 km. za Alcaniz.

Armia gen. Aranda, która dotarła do tej drogi na odcinku wysuniętym więcej na południe, uzmocniła się w Sierra de San Marcos w prowincji Castellon i zagroża miastu Morella.

tem był szefem sztabu generalnego armii brytyjskiej w Indiach.

Feldmarszałek Chetwode miał

by rezydować w Tuluzie. Dwaj pozostali członkowie komisji brytyjskiej: jeden w Burgo, drugi w Barcelonie.

Zakończenie prac Sejmu
Zamknięcie rach. za 1935-36

przyjęte przez Sejm

Na popołudniowym posiedzeniu Sejmu rozpatrywano projekt ustawy złożony przez wicemarszałka Miedzińskiego o zniesieniu ordynacji rodzinnych.

Referent pos. Madeyski zaznaczył, że pierwsza ordynacja powstała w Polsce w r. 1470 na Jarosławiu.

Zniesienie ordynacji

Do dzisiejszych czasów utrzymało się zaledwie parę ordynacji staropolskich jak Zamoyska, Nieświeżo - Klecka, Dawidgródzka i Otycka Radziwiłłów oraz Myszkowska obecnie Wielopolska na Pińczowie. Te ordynacje i siedem innych specjalnie ważnych dla celów kulturalnych komisja wyłączała z pod działania ustawy orzekając, że zniesienie ich wymaga specjalnego aktu ustawodawczego.

Przeciw temu wystąpił pos. Hyla, który wnosił, żeby zamiast drogi ustawodawczej postawić warunek wyrażenia zgody na zniesienie tych ordynacji przez Radę Ministrów.

Poprawkę tę poparł pos. Miedziński i w głosowaniu uzyskała ona większość. Ustawę uchwalono.

Zamknięcie rachunków
za rok 1935-36

W zakończeniu posiedzenia pos. Ślaski referował zamknięcie rachunków państwowych za rok 1935/36 z wnioskiem N. I. K. o udzielenie Rządowi absolutorium za powyższy okres budżetowy. Komisja sejmowa wniosła o zatwierdzenie tych rachunków przy czym proponuje następującą rezolucję:

1) Sejm wzywa Rząd do wydania zarządzeń potrzebnych celem ujęcia wszystkich niewyrownanych zobowiązań Skarbu Państwa w ścisłą ewidencję.

2) Sejm wzywa Rząd do natychmiastowego rozwiązania przedsiębiorstw państwowych nie opartych na obowiązujących statutach lub ustawach, a w szczególności przedsię-

wzięciach założonych przez Polmin wymienionych w sprawozdaniu N. I. K. Ponadto referent streszczył przebieg dyskusji komisyjnej zaznaczając, że zwrócono m. in. uwagę na ujemny wpływ braku prawa budżetowego, na brak ścisłych postanowień w zakresie zadłużenia Państwa, na nadmierną ilość funduszy, na wadliwą gospodarkę Polminu, na konieczność udostępnienia komisji budżetowej wyników badań komisjo powołanej dla zbadania przedsięwzięci państwowych, na ujemne skutki zbytniego uszczuplania kapitału monopolu i t. d.

Uchwalenie absolutorium

Podobne zarzuty wysunęły zostały w przemówieniach posłów Hermanowicza, Hołynskiego i Zakliki.

Jeden z posłów zapytał, czym kierowała się komisja budżetowa uchwalając wniosek o udzielenie Rządowi absolutorium, jeżeli, jak wynika z referatu, gospodarka w okresie 1935/36 była wadliwa, niecelowa i zła.

Strajki trwają
Odroczenie debaty
nad projektami rządu Bluma

PARYŻ, 31. 3. Strajk w przemyśle metalurgicznym okręgu paryskiego trwa już od tygodnia i mimo energicznej akcji premiera Bluma, który ostatnio całą swą uwagę poświęcił powyższemu zagadnieniu, przybrał w dniu dzisiejszym na sile. Równolegle bo-

wiem do toczących się rokowań między przedstawicielami rządu i przemysłowcami, a przedstawicielami syndykatów robotniczych, 10.000 robotników porzuciło pracę w wielkich zakładach metalurgicznych Gnome et Rhone. Zarówno przemysłowcy, jak i robotnicy, dotychczas nie chcą ustąpić ze swych zasadniczych postulatów.

PARYŻ, 31. 3. Debaty nad projektami finansowymi rządu zostały nagle odroczone do wtorku przyszłego tygodnia, gdyż szereg deputowanych wystąpił wobec przewodniczącego izby Herriota z apelem, by wpłynął na rząd o przeniesienie debaty z dnia niedzielnego, albowiem wielu deputowanych udaje się tego dnia na prowincję, gdzie mają miejsce wiece i zebrania.

Fala uciekinierów
we Francji

PARYŻ 31. 3. Południe Francji powoli zaczyna zapelniać się uciekinierami, którzy chronią się przed naciskiem wojsk gen. Franco. Uchodźcy hiszpańscy pochodzą przeważnie z okolic Lerida. Oddziały milicjantów, liczące powyżej tysiąca ludzi, w pospiesznych marszach na północ dotarły do doliny Anan. Milicjanci zostali rozbrojeni.

Prefekt Pirenejów południowych informuje bezustannie ministerstwa spraw wewnętrznych

i zagranicznych o sytuacji i napływie uchodźców, których liczba znacznie się wzmożyła w najbliższych dniach.

Jak ogólnie przypuszczają parę tysięcy uchodźców przebyło dziś przełęcz Venesque — Montjoie, udając się w stronę Luchon. Władze francuskie zaniepokojone napływem uchodźców wydały w najbliższych godzinach zarządzenia dotyczące udzielania gościnny napływającym milicjantom i hiszpańskiej ludności cywilnej.

Anglia proponuje wymianę
jeńców i zakładników

LONDYN 31. 3. Rząd brytyjski wystąpił do obu stron walczących w Hiszpanii z propozycją dokonania wzajemnej wymiany jeńców i zakładników.

Rząd brytyjski proponuje, aby wymiana ta przeprowadzona została przez specjalną komisję czysto brytyjską, składającą się

z 3 członków, na której czele stanąłby feldmarszałek Filip Chetwode.

Jeden z wybitniejszych dowódców armii brytyjskiej, obecnie w stanie spoczynku, który w swoim czasie przy końcu wojny dowodził brytyjskimi siłami zbrojnymi na wschodzie, a po-

Uchwała kanonizacyjna
bł. Andrzeja Boboli

CITTA DEL VATICANO, 31. 3. W czasie konsystorza, który odbył się dziś rano przy udziale kolegium kardynalskiego, patriarchów, arcybiskupów i biskupów, Ojciec święty wezwał obecnych do przeprowadzenia głosowania w sprawie kanonizacji błogosławionego Andrzeja Boboli, Giovanniego Leonardiego i Salvatora da Horta.

Uchwała w tej sprawie zapadła jednomyślnie. Po ogłoszeniu uchwały, Ojciec święty zapowiedział, że uroczystości sanktifikacyjne odbędą się w dn. 17 kwietnia.

ELEKTRYCZNOŚĆ W HISTORII

rys. M. Walentyńowicz.

Petroniusz — „arbitrator” elegancji — prasał swoje togi i tuniki tylko żelazkiem elektrycznym.

Napoleon w czasie odwrotu z pod Moskwy nie odmroził sobie nóg, bo grał je poduszką elektryczną.

Zakaz
zgromadzeń politycznych
w Czechosłowacji

PRAGA, 31. 3. Urzędowo donoszą: Na mocy rozporządzenia rządu z dniem 1 kwietnia r. b. zakazane zostają wszelkie zebrania polityczne i inne zgromadzenia publiczne podobnego charakteru.

Zdaniem praskich kół politycznych to czasowe zawieszenie zgromadzeń masowych jest wynikiem porozumienia odpowiedzialnych przedstawicieli rządu i większości opozycji.

ODRÓŻUJ SAMOŁOTEM

Francja prowadziła pertraktacje
o przejście wojsk francuskich
na pomoc Czechosłowacji

BRUKSELA, 31. 3. W belgijskiej izbie deputowanych rozegrał się dziś gwałtowny incydent na tle interwencji w sprawie działalności ambasadora francuskiego Bargetona w Brukseli.

Deputowany flamandzki Tollenaere, opierając się na artykule w dzienniku flamandzkim „Standaard”, podał do wiadomości deputowanych rozmowy, które ambasador francuski prowadził z władzami belgijskimi na temat ewentualnego pozwolenia przejścia przez terytorium belgijskie wojskom francuskim, zmuszonym w razie potrzeby spiesznie z pomocą Czechosłowacji.

Dep. Tollenaere zażądał powo-

zięcia ostrych decyzji względem ambasadora Bargetona. Wówczas zaprezentowali obecni w sali obrad socjaliści a przewodniczący Izby Husmans zażądał, ażeby interpelacja Tollenaere nie figurowała w sprawozdaniu sejmowym.

Na ławach nacjonalistów flamandzkich rozpoczął się niebywały hałas. Deputowani flamandzcy oraz rexici stojąc nie dali już słów deputowanemu liberałowi Van Glabeek, który wstąpił na trybunę. Pomiędzy krzyków i żądań deputowanych flamandzkich przewodniczący izby odmówił zaprotokolowania interpelacji.

MLECZARNIA Szpitalna 7 DANGLA

Najlepsze obiady iarskie

Ceny ogłoszeń:

za miejsce wysokość 1 milimetra przez szerokość jednej szpalty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-iej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr., na ostatniej stronie — 70 gr. W dodatku niedzielny 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 150 zł. opisy specjalne — 3 zł. tekstarskie 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy. tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą (K). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Ogłoszenia: Alcaja Jerozolimska 3a. Biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po poł. Tel. 7-27-33

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimska 121. Telefon 666-63 (sekretariat) 666-99 (ogólny), 339-49 (Dział gospodarczy „Kronika Kupiecka”) Oddział miejski „ABC” Al. Jerozolimska 3a Tel. 88-323 przyjmuje interesantów codziennie w godzinach 17.30 — 19.00

ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimska 121 Tel. 309-23, 309-33 (Kasa, bukalteria) Kantor prenumeraty: Al. Jerozolimska 3a i piętro Tel. 8-18-33 Zarząd i Dział Ogłoszeń: Al. Jerozolimska 3a tel. 727-33 Konto PKO 23400 Skrzynka Poczтовая 745 Adres telegraficzny — ABC Warszawa

PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź, Piotrkowska 103, tel. 111-44 Biuro czynne w godz. 10-13 i 15-18 Poznań, 27 Grudnia

Wrocław, Cyganki 34, tel. 135, Książ, Rzeźnicza 4, tel. 477 Katowice, ul. Stawowa 16, tel. 318-23

PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnikiem do domu) i na prowincji 21 230 miesięcznie; wydanie B wraz z „Dziennikiem Sienkiewicza” 330 miesięcznie. Za granicą 21 400. Wyd. B (z prenią książkową) 550. W Austrii, Czechosłowacji, W. M. Gdańsku i na Węgrzech cena prenumeraty jak w kraju.

Za zwrot nadesłanych a nie zamówionych rękopisów redakcja nie odpowiada.

Redaktor naczelny: dr. Tadeusz Glużyński

Wydawca: Spółka Wydawnicza „ABC” Sp. z ogr. odp.
Odbito w „Drukarni Literackiej”, Warszawa, Al. Jerozolimskie 121.

Redaktor odpowiedzialny: Bogusław Kopczyński.